

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

Αἱ περὶ ἐπείγουσας ἀνάγκης ὅπως τὸ Κράτος ὁργανωθῇ ὥσταν οἷόν τε πληρότερον στρατιωτικῶς καὶ ναυτικῶς δηλώσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εὐφροσύνης, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἤχησαν εἰς πάσας τὰς ἐλληνικὰς ἀκούας. Διότι τὴν φορὰν ταύτην αἱ δηλώσεις τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχόντος, συμπίπτουσαι μὲ τὴν ὁμόφωνον θέλησιν ὁλοκλήρου τῆς χώρας καὶ μὲ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀπαίτησιν τῶν περιστάσεων, εἶνε χαρακτηριστικῶς ἐκτάκτως σοβαροῦ, καὶ ἐμπνέουσι τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ τῆς χώρας ἀφεντικῶς θέλει συντελεσθῇ ἐντὺς ὀλίγου. Τὰ πράγματα ἐφθασαν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, πέραν τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ παρελκυσθῇ τὸ ἔργον τοῦ ἐθνικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ παρασκευὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐβράδυνεν ὑπὲρ τὸ δέον. Ὅλα τὰ περὶ ἡμῶν Κράτη τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Ρουμανία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Σερβία, αὐτὸ τὸ Μοναρχικὸν ἐξωπλισθῆσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐπαρκῶς, μόνη δὲ ἡ Ἑλλάς δὲν κατώρθωσεν εἰσεῖν νὰ καταρτίσῃ πολεμικὰς δυνάμεις ἀξίας λόγου, καίτοι ἀριθμεῖ πολὺ περισσότερων ἐτῶν αὐτόνομον βίον ἢ τὰ μνημονευθέντα Κράτη. Ὁ λόγος τοῦ φαινομένου τούτου εἶνε τριπλοῦς : πρῶτον, διότι ἡ Ἑλλάς εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ καταρτίσῃ καὶ στρατὸν καὶ στόλον, ἅρα ἔχει ἀνάγκην πολὺ περισσότερας δαπάνης, δι' ἣν δὲν ἐπέρχονται οἱ πόροι τῆς, ἐνῷ τὰ λοιπὰ Κράτη τοῦ Αἰμοῦ, μὴ ἔχοντα ἀνάγκην στόλου, ἠδύναντο ὅλους τοὺς διαθέσιμους πόρους τῶν μόνον πρὸς καταρτισμὸν Στρατοῦ νὰ δαπανῶσι· δεύτερον, ἡ Ἑλλάς, ἐλευθερωθεῖσα κατόπιν δεκαετῶς καταστρεπτικῶτάτου ἀγῶνος, ἦτο σωρὸς ἐρείπιων ὅτε ἐγένετο Βασιλεῖον, καὶ ἐχρειάσθη περίπου ἡμισυ αἰῶνα ὥπως ἀνορθωθῇ ἐκ τῶν ἐρείπιων τῆς καὶ κτίσῃ πόλεις καὶ ἀποκτήσῃ κάποιαν κοινωνικὴν εὐπορίαν, ὡς ἐκ τούτου δέ, εἶχεν ἀνάγκην ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ δαπανᾷ τοὺς πόρους τῆς πρὸς ἀπόκτησιν ἄλλων πραγμάτων, ἀναγκασιτέρων καὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου διὰ μίαν πεπολιτισμένην κοινωνίαν, ἐνῷ τὰ ἄλλα κράτη τοῦ Αἰμοῦ ἠλευθερώθησαν ἐκ τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ χωρὶς νὰ ὑποστῶσι καμμίαν καταστροφὴν. Καὶ τρίτον, τὸ κοινοβουλευτικὸν μας πολίτευμα—τὸ μόνον προσκαρμυζόμενον εἰς τὸν χαρακτηριστικὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, —ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας εὐρίσκειτο εἰς ζύμωσιν, παραγαγοῦσαν κομματικὰς διαμάχας καὶ ἀστάθειαν κυβερνητικὴν, ἥτις ἐπίσης συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιβράδυνσιν πάσης σοβαρᾶς στρατιωτικῆς παρασκευῆς. Ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη τοῦ Αἰμοῦ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν ἐπὶ μακροὺς χρόνους ἦτο—καὶ εἶνε εἰσέτι ἐνισχυμένη—ὅπως εἰκονικὴ, καὶ ἠδύνατο, ὡς ἐκ τούτου, ὁ ἡγεμὼν νὰ ἐπιδιώκῃ τελεσφόρως τὸ ἔργον τῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς, χωρὶς ἐν ταῖς Βουλαῖς καὶ ἐν ταῖς κομματικαῖς ἀγῶσι νὰ εὐρίσκη προσκόμματα.

Διὰ τοῦτο, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐνῷ ἰδούθη τῷ 1830, κατάρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ 1905 χωρὶς νὰ ἔχη ἀποκτήσῃ ἀξιόμαχον πολεμικὴν δύναμιν. Καὶ τὸ μακρὸν τοῦτο χρονικὸν διάστημα, κατ' ὃν ἡ Ἑλλάς ἐξηκολούθησε νὰ δικτελῇ ἀπόλεμος καὶ ἀπαρασκευαῖς στρατιωτικῶς, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ σχηματισθῇ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ πεποίθησις, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἶνε καταδικασμένον εἰς διαρκὴ στρατιωτικὴν μηδενισμὸν. Καὶ ἡ διπλωματικὴ τῶν τε μεγάλων καὶ

τῶν μικρῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἀνυπαρξίας τῆς Ἑλλάδος κατέστρωσε σχέδια ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὧν ἐπιδιώκει τὴν βαθμιαίαν ἐκτέλεσιν, χωρὶς ποσῶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ἐὰν ὑπάρχοντες ἢ οὐ. Διότι, καὶ ἐθνικῶς εἴμεθα ἀνυπαρκτοί, ἐφ' ὅσον εἴμεθα ἀνυπαρκτοὶ στρατιωτικῶς. Τὸ ἀπόλεμον τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Διεθνείᾳ πολιτικῇ εἶνε σήμερον εἰς τὸν παραγόντων τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὡς εἶνε παράγων τοῦ ζητήματος τούτου ἀντιθέτως ἢ ὑπαρξίς ἀξιωμαχοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

Ἀλλ' ἐὰν ὑποθέσῃτε πρὸς στιγμὴν Ἑλλάδα ἐξωπλισμένην μέχρις ὁδόντων, Ἑλλάδα δυναμένην νὰ διχθῇ 250,000 καλῶς ἐξωπλισμένων καὶ ἡσυχμένων μαχητῶν ἐν τῇ ξηρᾷ, καὶ ἐξ ὁρηκτᾶ μετὰ τῶν ἀναλογούντων συμπληρωτικῶν σκαφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, οἱ συνδυασμοὶ τῆς διεθνούς πολιτικῆς εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ μείνωσιν ἀμετάβλητοι : Βεβαίως οὐχί, διότι ἡ πολεμικὴ ἡμῶν δύναμις θὰ καταστῇ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι παράγων σπουδαῖος, ὡς εἶχε καταστῇ μέχρι τοῦδε παράγων ἡ ἀδυναμία ἡμῶν. Καὶ τὸν νέον τοῦτον παράγοντα ἐκοῦσαι ἢ ἀκούσαι θέλουσι λάβει ὑπ' ὄψιν αἱ ἀντιμαχόμενοι ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀντιζήλοι ἐπιρροαί. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ταῖς ὑπολογισμοῖς τῆς διπλωματικῆς θὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὡς δικαιοῦμενον νὰ καθέξῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἄλλως πρέπει νὰ συνεθίσωμεν εἰς τὴν ιδέαν, ὅτι θὰ διαγραφῶμεν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχόντων μέλλον.

Εὐτυχῶς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐρριζώθη πλέον ἡ ιδέα τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς παρασκευῆς, καὶ θέλει ἐπιδιωχθῇ αὕτη οἰκιδήποτε καὶ ἂν ἐπέλθῃ κυβερνητικὴ μεταβολὴ εἰς τὸ μέλλον. Εἰς τὰ κοινοβουλευτικῶς κυβερνώμενα ἔθνη, ὅταν μία ιδέα εἰσχωρήσῃ βεβαίως εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιτυχῆναι πολὺ εὐκολώτερον παρὰ ἐν ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἰσχύει ἡ θέλησις τοῦ ἐνός. Καὶ ἀφοῦ ἄπαξ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς βεβαίως συνηθάνη, ὅτι πρέπει νὰ ἐξοπλισθῇ, ὥς μὴ φοβώμεθα. Θὰ ἐξοπλισθῇ καὶ ταχέως καὶ τελείως, καὶ θὰ ἀσκηθῇ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ δὲ Εὐρώπη, ἥτις μέχρι τοῦδε εἶχε συνειθίσει νὰ θεωρῇ τὴν Ἑλλάδα ἔθνος ἀπόλεμον, θὰ ὀδῇ αἰφνης ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν ἔθνος πάνοπλον καὶ ἐτοιμον νὰ ἀγωνισθῇ μέχρις ἐσχάτων ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός του καὶ τῆς ὑπαρξέως του. Μὴ νομίσωμεν δὲ, ὅτι ὁ πληθυσμὸς καὶ οἱ πόροι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου εἶνε ἀνεπαρκεῖς πρὸς δημιουργίαν ἰσχυρᾶς πολεμικῆς δυνάμεως, ἐὰν ὑπάρξῃ ἐνθουσιασμός καὶ θέλησις. Πληθυσμὸς τριῶν περὶ τοῦ ἑκατομμυρίου καὶ προσωπολογισμὸς ἀνθρώπων ἔσδοx ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δρχμῶν παρέχουσι μέσα ἀρκετὰ πρὸς σχηματισμὸν ἰσχυρῶν πολεμικῶν δυνάμεων—ἀνελόγων πρὸς τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῶν λοιπῶν Κρατῶν τοῦ Αἰμοῦ—ὅταν ὑπάρξῃ ζήλος πρὸς ἐργασίαν σκόπιμον, ἐπίμονον, μεθοδικήν.

Οἱ λόγοι τοῦ Βασιλέως μᾶς ἐμπνέουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ κειροὶ τῆς ἀδρακείας καὶ τῶν χρονολογῶν παρῆλθον ἀνεπιστρεπτὲς πλέον, καὶ ὅτι διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀρχετικὴ ὀρίστικῶς ἡ περίοδος τῆς ἐργασίας καὶ τῶν σοβαρῶν ἐξοπλισμῶν.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Γ'

Βραδύτερον διακεκριμένοι τινὲς Ἀγγλοὶ περιηγηταὶ ἐπεσκέφθησαν τὰς Ἀθήνας. Ὁ λόρδος καὶ ἡ λαίδη Ἑρσελλ, ὁ σερ Τζὼν καὶ ἡ λαίδη Λαβόκ, κατόπιν δ' αὐτῶν ὁ κ. Τσάμπερλαϊν οἰκογενειακῶς καὶ ὁ κ. Τζέσς Κόλλινγκς ἦλθον εἰς Ἀθήνας προερχόμενοι ἐκ Κων/πόλεως. Μεγάλῃ ἦτο ἡ εὐχαρίστησις μας νὰ ἀνανεώσωμεν τὴν γνωριμίαν μας μετὰ τοῦ διακεκριμένου πολιτευτοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχαμεν ἰδῆ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Στοκχόλμην, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν ἔτυχεν ἐξαιρετικῶς τιμητικῶν περιποιήσεων εἰς τὰς Ἀθήνας. Γεῦμα παρετέθη πρὸς τιμὴν του εἰς τὴν Αὐλὴν καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη αὐτὸν δις εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν.

Ὁ κ. Τσάμπερλαϊν ἔσχε καὶ σπουδαίας τινὰς συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, τὸν ὁποῖον ἐβουλοδοσκόπησεν ὡς πρὸς τὰς γνώμας του περὶ δυνατοῦ μέλλοντος κανονισμοῦ σφαιρῶν ἐπιρροῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν. Εἰς μίαν τῶν συνδιαλέξεων τούτων, ὁ κ. Τσάμπερλαϊν ὁμίλησε πρὸς τὸν Ἕλληνα πρωθυπουργὸν περὶ τῆς γραμμῆς τῆς διαχαράξεως, τὴν ὁποίαν ἀνέφερα ἀνωτέρω καὶ τὴν ὁποίαν πρῶτος ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν ὁ κ. Ὁποβορν, τοῦ Ροβερτιέου Κολλεγίου, μεγάλη ἀνιδεντία εἰς ὅλα τὰ βαλκανικὰ ζητήματα καὶ ὁ ἐκπαιδευσας, οὕτως εἰπεῖν, τὴν Βουλγαρίαν, ἀφοῦ ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλος ὅλων τῶν μάλλον διακρινομένων εἰς τὴν χώραν τὸν ἀνδρῶν.

Ἡ συνάντησις δύο πολιτευτῶν, τοιαύτης ὑπερόχου ἀξίας—οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ ἀρκετὰ διαφέροντες ἀλλήλων, εἶχον ὅμως κοινὰς τὰς σπανίας ἀρετὰς τῆς ἀκάμπτου αποφασιστικότητος καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς διαυγείας τοῦ νοῦ—δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ εἶναι εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρονσα. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἔχω πάντα λόγον νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ ἐγκαρδία πρὸς αὐτὸν στάσις τοῦ ἐξόχου Φιλελευθέρου ἀρχηγοῦ (Ὁ Τσάμπερλαϊν ἦτο τότε φιλελεύθερος) συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν γενναίαν ἐνέργειάν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ὀλίγον κατόπιν ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργός.

Ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργός εὐρίσκειτο τότε, ἂν δύναται τις νὰ εἰπῇ, εἰς τὸ ζεῖνθ τοῦ σταδίου του. Ἐξ μῆνας πρότερον, κατ' Ἰούνιον, εἰς τὸ μέσον τῶν τελευταίων ὁδῶν τῆς κρίσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἀφόδως ἐπέβαλεν ἐπὶ Βουλῆς ἀποδυσπετοῦσης δραστηκώτατον πρόγραμμα ἐκλογικῶν καὶ διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων, μὲν ὡς περὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, καὶ εὐρύναν τὰς ἐκλογικὰς περιφέρειάς, μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων κλίρον κτύπημα κατεφέρετο κατὰ τῶν διεφθαρμένων κομματάρχων, τῶν ἀσκούντων τὴν πλῆξιν ἐπὶ τῶν βουλευτῶν, δι' αὐτῶν δ' ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ μέτρα τοῦ περιλαμβανόντος ὡσάυτως τὴν κατάργησιν πολυαριθμῶν ἐπαρχείων, ἑκάστον τῶν ὁποίων ἀπετέλει ἑστίαν ῥαδιουργιῶν καὶ δωροδοκίας. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐντούτοις ὑπεστήριξε τὸν πρωθυπουργὸν εἰς τὰ μέτρα ταῦτα, τὰ ὁποῖα εἰς ὑστεροὺς χρόνους κατηργήθησαν. Κατὰ τὸν Νοέμβριον συνήλθεν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν φθινοπωρινήν αὐτῆς συνόδον καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν Προϋπολογισμὸν, ὅστις ἐπέβαλε βαρυτάτας οικονομικὰς θυσίας εἰς τὴν χώραν καὶ προέβλεπε περὶ προσθέτου φορολογίας, ἀνερχομένης εἰς εἴκοσι δύο ἑκατομμύρια δρχμῶν.

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προσδοκῇ τις, ὅτι οἱ

βουλευταί, οι οποίοι είχαν υποβληθή εις είδος τι «γραφα-λίον», ελαττώνοντες αὐτοὶ οἱ ἔθιοι τὸν ἀριθμὸν των, ἢ ἀπέδοντο εὐμενὲς τὰ οἰκονομικὰ σπένδια τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἀντιπολιτευσις ἀμέσως κατέρυγεν εἰς συστηματικὴν κωλυσιεργίαν, κατὰ τῆς ὁποίας ὁ Τρικοῦπης ἀντετάχθη διὰ χαρακτηριστικῶς εἰς αὐτὸν πρόπου. Ἀνάγγειλεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἀπέναντι τῶν δυσχερειῶν, κατὰ τῶν ὁποίων προσέκυρουν ἡ συγκρότησις ἀπαρκῆς πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἔργου, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκρύψῃ εἰς ἐκὸν τὴν ἐφθασεν εἰς κρίσιν, χρηζούσαν ἐνδελεχοῦς προσοχῆς. Ἡλιπίζεν, ἐπομένως, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θὰ ἡδύνατο νὰ προβῇ εἰς ἀνακοίνωσιν τινα πρὸς τὴν Βουλὴν, ἥτις δύναιτο νὰ ἐπιφέρει διόρθωσιν τῶν παραγμάτων. Ἐν τούτῳ ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Τὴν ἐσπέραν ἔλαβε τὴν ὑπογραφήν τοῦ Βασιλέως εἰς διάταγμα διαλύσεως, τὸ ὅποιν ἐτοιχοκολλήθη, τὴν ἐπομένην πρωΐαν, εἰς τοὺς τοίχους τοῦ Βουλευτηρίου, τῶν πυλῶν ἐκτὸς κλεισθεῖσαν δύο ὥρας πρὸ τῆς ὥρας τῆς συνεδριάσεως. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ χλευαστικὴ συμπεριφορὰ πρὸς σίμα, κακαστὸν ἄξιον αὐτῆς, διότι ἀπὸ ὑπεστήριξε τὸν κ. Δηλιγιάννην εἰς τὴν ὁλεθρίαν αὐτοῦ πολιτικὴν, κατόπιν τὸν ἐγκατέλειψε καὶ καθ' ὅλον τὸν βαρύν αὐτοῦ βίον δὲν ἐπέδειξε οὐτε ἀρχαίς, οὐτε πραγματικὴν φιλοπατρίαν.

ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΑ

[Τὸ ἄρθρον τοῦ Ν. Ἐλευθ. Τύπου, οὐτινος περιλήψεις διετιθέσθαι τηλεγραφικῶς, τὸ σχετικὸν μὲ τὴν Βιέννην ἐπισκέψιν τοῦ Βασιλέως ἔχει ὡς ἐξῆς:]

«Ἡ ἐν Βιέννῃ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου δὲν ἦρχαν εἰς ὁρίωνται τούτοις πολιτικῶς ἐκείνους καποῦς, οὗς οἱ ἐν Ἑλλάδι, ὡς φαίνεται, προσεδόκον. Ἡ Αὐστροουγγρική Κυβέρνησις ἠρήθη ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον μεσείτου μεταξὺ Ρωμανίας καὶ Ἑλλάδος, ὅπου ἠθέλησαν τινες νὰ τῇ ἐπιβόλῃσιν. Τῆς ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου ἐν Βιέννῃ προηγήθη ἡ παρουσίᾳ τοῦ πρίγκιπος Διαδόχου τῆς Ρωμανίας Φερδινάνδου, ὅστις ἔσχε συνδιαλέξιν μετὰ τοῦ κόμητος Γολουχόβσκι. Ἐν τῇ συνδιαλέξει ταύτῃ ὁ πρίγκιψ Διάδοχος ἐδήλωσεν ἔξ ὀνόματος τοῦ βασιλέως τῆς Ρωμανίας, ὅτι ἡ Ρωμανία δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἐκ τῆς συγκρούσεως προκύπτουσας τῇ Ἑλλάδι βλάβας, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς δὲν προσπαθεῖ νὰ φράσῃ τὴν πηγὴν αὐτὴν τῆς ἐρίδος. Ὡς πηγὴν δὲ τῆς ἐρίδος θεωροῦσιν οἱ Ρωμῶνοι τὴν θέναι εἰς τὴν ὁδοῦνται βίᾳ οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Κουτσόβλαχοι διὰ τῆς διαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἰσχυρίζεται μὲν ἡ ἐν Ἀθήναις Κυβέρνησις ὅτι οἱ πρόξενοί τῆς ἐν Μακεδονίᾳ προσφέρονται καθ' ὅλους ἀμεμπτον τρόπον πρὸς τοὺς Κουτσόβλαχους, ἀλλ' ὅτι εἰς ἐνδεχομένης ὑποκινήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου κατὰ τῶν Ρωμῶνων δὲν δύναται νὰ ἐπεμβῇ ἐπειδὴ ὁ κλήρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Πατριάρχου, ὅπου εἰς οὐδεμίαν εὐρίσκειται ἐξάρτησιν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τῇ ἀληθείᾳ ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρὰ πᾶσαν τὴν τυπικὴν ἀπ' Ἀθηνῶν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Πατριάρχου, ἐξουκιᾷ ἐπὶ τοῦτο μεγάλῃν ἐπιρροήν. Οὗτω δ' ἐγίνοντο τὸν παραγμάτων ἡ Αὐστροουγγρική Κυβέρνησις θεωρεῖ τὸ ἔδαφος ὡς μὴ καλὸς προπαρασκευασμένον πρὸς μεσολάβησιν. Ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ρωμανίας σύγκρουσις, καθὰ προβλέπεται, δὲν θὰ περικοπῇ πρὶν ἢ συγκρατηθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς πραγματικὰς πρὸς τὴν Ρωμανίαν παραχωρήσεις. Παραχωρήσεις ἠθέλησαν ἦδη νὰ ποιῇ ἡ Ἑλλὰς, ἀλλ' οὐχὶ ἐν Μακεδονίᾳ. Διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην ὀρεῖται νὰ προσδοκῇ ἡ Ἑλλὰς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βουκουρεστίου θὰ παρασχῇ μεγάλας δυσχερεῖς εἰς τοὺς ἐν Ρωμανίᾳ Ἑλληνας διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τοὺς ξένους ἀρρογμένων νόμων. Οἱ Ἕλληνες, καίπερ ὄντες ξένοι, ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἐξοιζούμενοι τῶν νόμων τούτων

καὶ διετέλεσαν βιούντες ὑπὸ ἐκτάκτως εὐνοϊκῶς ἐξαιρετικῶς νόμων. Ἀλλ' ὅταν τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν οἱ νόμοι οὗτοι, δὲν θὰ δύνανται πλέον οἱ Ἕλληνες νὰ κῶνται ἐν Ρωμανίᾳ ἀκίνητα κτήματα καὶ θὰ ὑφίστανται πρὸς τούτους τραχεῖαν μεταχείρισιν ἐν ὑποθέσει κληρονομίων. Πολλὴ παρετηρήθη δὲ ὁ παρὰ τῇ Βιεννῇ αὐτῇ πρεσβευτῇ τῆς Ρωμανίας Γκιόκας κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐν Βιέννῃ ἐνεγράφη ὡς ἐπισκέπτῃς τοῦ βασιλέως. Ἀλλ' ἡ ἐπισκέψις αὕτη ἐρημνύεται ὡς στερούμενη πάσης πολιτικῆς σημασίας ἐπειδὴ ὁ πρεσβευτῆς Γκιόκας εἶνε παλαιὸς προσωπικὸς γνώριμος τοῦ βασιλέως Γεωργίου. Ἄλλος τε οὐδεμίαν συνδιαλέξιν ἐγένετο μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Ρωμανίου πρεσβευτοῦ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐδολοφονήθη ἐν Σέρραις ἀγριότατα ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Βροντοῦ — 8 ὥρον τῶν Σερρῶν ἀπέχον — Ἕλληνας ἱερεὺς Παπαθωγγέλης ὑπὸ ἐπίτηδες ἐξ αὐτοῦ ἀποσταλθέντων δολοφόνων σχηματικῶν τὸ ἔγκλημα ἐγένετο 2 βήματα μακρὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου Σερρῶν, τῶν κακούργων πυροβοληθέντων ἐκ τινος στενῆς παρῶν καὶ ἐξαρτισθέντων ἀμέσως ὁ ἀτυχὴς ἱερεὺς στραφεὶς ἀποτόμως εἰς ἀφνίδιον πρόσκλησιν των, καθ' ἣν στιγμὴν διήρχετο ἀνύπτως πρὸ τῆς παρῶν, ἔπεσεν ἀπνους ὑπὸ τῶν πλήγῃς τῆς φοινικῆς σφαίρας, ἥτις ἐνεπλήθη ὑπὸ τὴν δεξιᾶν σιγῆς καὶ ἐξήλθεν ἐκ τοῦ ἀιστεροῦ κροτάφου. Εἶχε καταφύγει εἰς Σέρρας ὁ δυστυχὴς μόλις πρὸ 15 ἡμερῶν, τοποθετηθεὶς εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐνορίων τῆς πόλεως, διότι εἶχε προηγήθῃ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἐγείρων τοῦ τοῦ χωρίου. Ἡ κηδεία τοῦ ἐγένετο δημοτελεστέα, διὰ δὲ τοὺς φρονεῖς ἐθεδωθήν μόνον ὅτι εἶχον μεταμνησθῇ εἰς Ἀθῆνας πρὸς ἀσφαλιστὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των.

Εἰς τὴν ἡρωικὴν Προστασίαν, ὅπου οἱ Ἕλληνες ἔχουν ἐπιτελέσθαι θαύματα μοναδικῆς τῇ ὄντι ἀμύνης κατὰ τῶν σχηματικῶν τῆς κομπούλεως καὶ τῶν ἐναγκαλινοῦσιν ἐκαστοτε συμμοριῶν, οἱ Βούλγαροι ἐδολοφόνουν τὸν ταμίαν τοῦ κομιτάτου Γκαζὶν ἐκ τῶν προϋχόντων τῆς ἐκεῖ κοινότητος των, ὡς κατὰ κράτη τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς αὐτὸν χρημάτων. Ἐπίσης εἰς τὸ παρκατέστησαν ἑλπίαν ἐδολοφονήθη ὑπ' αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἐκεῖ ταμίης τοῦ κομιτάτου ὡς κατὰ κράτη καὶ αὐτός. Εἰς δὲ τὴν διαβόητον Σκρίντζοβαν, τὴν ἀκρόπολιν τῶν σχηματικῶν ἐν τῷ τμήματι Ζυγίων καὶ τὸ ἀσφαλὲς κρησφύγετον κομιτατζήδων κατεκρεουργήσαν ἕνα ὑπαρχηγὸν τοῦ κομιτάτου ἐπὶ 30 ἔτη ἐξυπηρετήσαντα ἐπαξίως τὴν Βουλγαρικὴν ἰδέαν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐπειδὴ ἐτύλμισε νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον διαταγῆς τοῦ ἐν Σόφίᾳ κέντρον.

Μοναδικὸν γεγονός, τὸ ὅποιν συνετάρξας τὰς χριστιανικὰς συνειδήσεις καὶ κατέδειξε συγχρόνως τὴν ἐπιβουλὴν τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης τῶν Ἑλλήνων συνέβη εἰς Σέρρας. Οἱ ἀδελφοὶ Χατζηκαποστόλου ἀνήκοντες εἰς οἰκονομικὴν τῆς ὁποίας ἀνέκαθεν διημισησθητή ἡ καταγωγὴ, καὶ ἥτις ἔχαιρε κακὴν ὑπόληψιν ἔνεκα τοῦ ὑποπτοῦ παρελθόντος τοῦ πατρὸς των ἐπηρεαζθέντες ἀπὸ τὴν σατανικὴν καὶ ἄκαμπτον ἐπιμονὴν τῆς γραικῆς ἀμάχης των ἐνδοκῶν ὥστε νὰ πωληθῇ μίαν μεγάλην, ἐν κεντροκοσμητῇ ὁδῷ κειμένη, οἰκίαν των εἰς τοὺς Βουλγάρους ἀντὶ 1500 λαρῶν, δι' ἣν ἡ ἐλληνικὴ κοινότης προσέφερε μὲν 1000 λίρας, μὴ δυναμένη δυστυχῶς ν' ἀξίῃ τὸ ποσὸν ἔνεκα καὶ ἄλλων βαρυνάτων ὑποχρεώσεων. Μάστιν ἐμεσολάβησαν παρὰ τῇ μαγαζιᾷ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ οἱ ἀφ' ὁμοῦ ἐκκληροῦντες αὐτὴν νὰ μὴ γείνῃ αἰτία ἀτιμώσεως τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἡθικῆς καταστροφῆς τῶν οἰκείων τῆς καὶ παρακαλοῦντες νὰ δεχθῇ ὁμόλογον διὰ τὰς ὑπολόγους 500 λίρας, ἡ ὁποία γραικὴ ἐπέμενε, οἱ ἐγγονοὶ τῆς δὲν ἠθέλησαν νὰ τὴν δυσχερεστήσουν καὶ ἡ οἰκία ἔμεινε διὰ τῶν Βουλγάρων. Γενικὸν ἀνάθεμα ἐν μέρους ὅλης τῆς πόλεως Σερρῶν ἦτον ἡ ἀπάντη-

σις εἰς τὴν ἐπιβεβαιώσιν τῆς ἀπιστεῦτος αὐτῆς εἰδήσεως. Δὲν ἐπρόσβατε ὅμως ἡ ἀπόφραξις τοῦ Ἰουδα νὰ μετρήσῃ τὸν οὗτω κτηθέντα θησαυρὸν καὶ ἰδοὺ παραδίδοι πρὸ 5 ἡμερῶν, ὅλος κίονιδος, τὴν ἀκαθάριστον ψυχὴν τῆς εἰς τὸν διάβολον. Ἐκτὸν λίρας προσέφερον οἱ ἐγγονοὶ τῆς διὰ νὰ γείνῃ ἐκκλησιαστικῶς ἡ κηδεία τῆς οὐδαίς ἱερεὺς ἐτύλμισε νὰ ἠθέλησε νὰ προσέβῃ εἰς τὴν κηδείαν τῆς, παρὰ τὰς, ἐξ ἐπιβλαβερῆς ὑπογνώσεως, διαταγῆς καὶ παρακαλοῦσας τῆς Ι. Μητροπόλεως. Ὁ Βούλγαρος ἀρχιμανδρίτης πρὸς ὃν κατέρυγον ἐν τέλει οἱ ἀξιοῦσιν ἀδελφοὶ ἀπέσχε καὶ αὐτὸς διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, οἱ νεκροθάπτεται ἐπίσης καὶ οὕτω, ἀπὸ τῶν πτωχῶν ἤρχισαν ν' ἀποσπινθίσθαι πλέον, ἐπάρη ὑπὸ γύφτων ἐν τῷ ἀπερῶντῳ περιθλίῳ τῆς πολιθεῖας οἰκίας αἰσῶς παπῆ καὶ διάκονοι ὑπὸ τὰ ἀμείλικτα καὶ δίκαια σκαμνίσματα τῶν περισταχένων Τούρκων στρατιωτῶν καὶ τὰ γιουχαίσματα τῶν παιδιῶν τῆς συνοικίας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Βούλγαροι εὐρίσκονται εἰς ἀπῆλπον, διότι γνωρίζουν καλὰ, ὅτι δὲν θὰ ἀπολάβουσιν εὐκόλως τὴν πολυπλοῆτον μεγαλοπρεπῆ οἰκίαν ὅλοι οἱ περὶ αὐτὴν ὑπέβλινον ἀναφορὰν διακαυχόμενοι κατὰ τῆς γειτονίας τοιούτων ὑποκειμένων, ἡ δὲ Σ. Διοίκησις, ἥτις πολλὴ περισσότερον ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἡσυχίαν πόλεως πιστῆς καὶ φιλονεικίας, οἷα καὶ Σέρραις, παρὰ τὴν εὐδοσίαν τῆς Βουλγαρικῆς μεγαλομανίας, γνωρίζει βεβάζει νὰ πρῶξῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

✽

Εἰς τὸ φουδερὸν Ἑγρίδερ, ὅπου συνετελέσθη τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ἡ ἀπειρία ἐξόντωσις τῆς Ἑλληνικαὶς οἰκονομικῆς Κομῆτης ὑπὸ ὀλοκλήρῳ συμμορίᾳ Βουλγάρων λησταντάτων, οἱ σχηματικὶ καὶ οἱ αὐτοὶ λαβόντες ὑπ' ἑλπίαν τὰς ὁλεθρίας διὰ τὰ συμφύροντα των συνεπειὰς τοῦ ἀποσταλθέντος ἐκείνου ἐγκλήματος, ὡς καὶ τὸ ὅτι ὅλοι οἱ εἰς αὐτὸ ἐνεργήσαντες ἡ ἔλαβον ἢ θὰ λάβουν ἐξάπαμπος ἐν τέλει τὰ ἐπὶ χειρὶ τῆς κακίας των, κατεγράφοντες ὡς Ἕλληνες, ἤρχισαν νὰ τελοῦν γάμους κτλ. δι' Ἑλλήνων ἱερέων, ν' ἀποστῆλλουν τὰ τέκνα των εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ νὰ συνῶνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ χωρίον Καρτίσιον.

✽

Ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι πολλοὶ Βούλγαροι μεταβαίνοντες εἰς τὴν πόλιν ταύτην συνεληφθῶσαν καθ' ὁδόν. Ἦσαν παραχρηστοί, ὅστις προετίθει νὰ διεγείρουν ταραχάς. Ἐπ' αὐτὸν εὐρέθησαν ἐκρηκτικὰ ὕλη καὶ ἄλλα ἐνοχοποιητικὰ. Οἱ συλληφθέντες ὠδηγήθησαν δέσμοι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ

Γενόμενον ὑπὸ τῶν Δυνάμεων δεκτῶν τῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας ἐπρότεινε ἡ Πύλη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἑλέγχου ἐν Μακεδονίᾳ, θεωρήθη λήξασα καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ εἰς τὰ τοιαῦτα ὕδατα ῥέοντος διεθνούς στόλου καὶ ἐστηρίχθη τὸ ἀνακλήσειον. Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα ὁ αὐτοκράτης νύκτατος πρὸν Ρίππερ συνεκάλεσεν εἰς συμβούλιον ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος α' Ἁγίου Γεωργίου τοὺς κυβερνήτας τῶν εἰς τὸν λιμένα τῆς Λήμνου ἡγευροβληθέντων πλοίων τῆς διεθνούς μοίρας καὶ ἀνεκίνησαν εἰς αὐτοὺς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας ἔλαβε περὶ ἀρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Οἱ κυβερνήται, ἔχοντες ἔχοντες ἄλλως καὶ αὐτοὶ κατ' ἴδιον παρὰ τῶν ἰδίων κυβερνήσεων διαταγὰς, συμφώνησαν ἀμέσως μετὰ τὴν γνώμην τοῦ πρὸν Ρίππερ καὶ ἀμέσως διατάχθη ἡ ἀνάγκη τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνημμάτων. Ὁ ναύαρχος πρὸν Ρίππερ διεμήνυσεν εἰς τὴν πομπὴν τῆς Λήμνου τὴν ἀπόρριψιν τῶν Δυνάμεων καὶ μετὰ τὰς τυπικὰς φιλοφρονήσεις ἀπῆρξεν ὁ στόλος περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας μετὰ ἤρουν πλοῖον ἥτο πρὸ τῆς Μητυλήνης. Ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος γαλλικοῦ θωρηκτοῦ «Καρλομαρίνος» εἰς τὸν ὅποιν ἦδη εἶχε γείνει γνωστὴ ἡ λήξις τοῦ ἀποκλεισμοῦ διὰ τοῦ ἀνευ σύμματος τηλε-

γράφου, ἐνήργησε, συμφώνως πρὸς δοθεῖσαν διαταγὴν ὑπὸ τοῦ ναύαρχου πρὸν Ρίππερ τὴν ἀνακλήσειν τῶν ἀνημμάτων τῆς κατοχῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ πρὸν Ρίππερ ἐπεσκέφθη τὸν διοικητὴν τῆς Μητυλήνης ἐπιτήκοι καὶ ἀνεκίνησαν εἰς αὐτὸν τὴν λήξιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Τὰ πλοῖα κατόπιν ἐτοιμασθέντα πρὸς ἀπόπλουν, ἐξαίρετῶς τὴν τοιαυτὴν σημαίαν, ἀπὸ τοῦ φρουρίου δὲ ἀνταπεδίθη ὁ χαίρετισμός, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἀνέκρουε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ἐκαστὸς τῶν Δυνάμεων, τῶν μετεχουσῶν εἰς τὴν ἐπίδειξιν.

Τὸ ἐσπέρως τῆς Δευτέρας ἤρχαντο ἀποπλεῖν-τα ἐκ Μητυλήνης τὰ πλοῖα, καὶ τὰ μὲν ἀγγλικὰ ἀποσπινθέντα τῆς λοιπῆς μοίρας κατηνυθύνθησαν εἰς Μάλταν, τὰ δὲ αὐστριακὰ, τὰ ἰταλικὰ, τὰ γαλλικὰ «Καρλομαρίνος» καὶ τὸ ρωσσικὸν «Κομπαπάνις», κατηνυθύνθησαν εἰς Πειραιᾶ. Ἀμα τὸ κατὰ πλῆρ τὰ πλοῖα ἐξαίρετῶς τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ ἀνταπεδίθησαν ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος «Σπέτσιαν» διὰ τῶν κανονισμῶν κανονισμοῦ.

ΕΠΙΣΗΜΑ

Ἡ «Ἀμφοτρίτη», ἥς ἐπέβαιναν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἡ Βασίλισσα Ὀλγα καὶ ὁ πρίγκιψ Νικόλαος μετὰ τῆς συζύγου Τον κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου. Τοὺς Βασιλεῖς ἀποβιβασθέντας διεδέχθησαν ἐν Πειραιᾷ ὁ δῆμαρχος Πειραιῶς κ. Λαμιάς μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν. Εἰς Ἀθήνας ἀφίκοντο τὴν 11ην π. μ. εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονίας ἀνέμουν τὴν Βασιλικὴν οἰκονομικὴν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ράλλης μετὰ τῶν ὑπουργῶν ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὁ δῆμαρχος καὶ αἱ ἄλλαι στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί. Ὁ Βασιλεὺς ἐγαυροῦσεν ἅπαντας τοὺς παρευρισμένους ἰδιαίτερος δὲ τὸν πρωθυπουργόν, μετ' οὗ συνομιλεῖ καὶ πρὸς ὃν ἐδήλωσεν ὅτι κοινοβουλευτικὸν ὄν, ἔνεκα τῆς κακίας των, κατεγράφοντες ὡς Ἕλληνες, ἤρχισαν νὰ τελοῦν γάμους κτλ. δι' Ἑλλήνων ἱερέων, ν' ἀποστῆλλουν τὰ τέκνα των εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ νὰ συνῶνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὸ χωρίον Καρτίσιον.

Τὴν Τρίτην ἦρξεν τὴν ὀνομαστικὴν τὴν ἔσπιν ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος. Τὴν 9ην ἀκριβῶς ὥραν τὸ πριγκιπικὸν ζεῦγος ἐδέχθη ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τοὺς ἀξιωματικούς ὅλων τῶν Πυροβολικῶν Συναρμάτων οἱ ὁποῖοι ἐπέβλινον τὰς συγχαρητήριους ἐσχάς των. Δοξολογία ἐπράθη οὐχὶ ἐν τῷ ναφ' τῶν Ἀνακτόρων, ἀλλ' ἐν τῷ Ρωσικῷ ναφ' ἐπὶ τῇ ἐσπιν καὶ τοῖς αὐτοκράτορας τῆς Ρωσίας Τσάρου Νικόλαου. Εἰς τὴν δοξολογίαν παρόντι ἡ Βασίλισσα Ὀλγα μετὰ τῶν πριγκιπῶν Νικόλαου καὶ Ἑλένης ἀκυρία εἰς τὴν τιμὴν μετὰ τῶν βασιστῶν καὶ ὁ πρεσβευτῆς τῆς Ρωσίας κ. Τσερματσόφ μετ' ὅλων τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας. Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐσπιν τοῦ Τσάρου Νικόλαου παρῆντι τὴν ἐσπιν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ρωσικῆς πρεσβείας γεῖμα, εἰς τὸ ὅποιν παρεκάθισεν ὀλοκλήρως ἡ Βασ. Οἰκονομικὴς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ρωσικῆς πρεσβείας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατ. Οἴκου τοῦ Βασιλέως κ. Ι. Παπαδιαμαντίδης, ὑποστράτηγος, ὁ ἀδελφὸς κ. Παπαροῦπόπουλος, αἱ κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν καὶ ὁ ὑποστράτης τῆς δημοσίας κ. Κοκκινιώτης.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Τρίτης ὁ ἀρχηγὸς τῆς διεθνούς Μοίρας πρὸν Ρίππερ, αὐστριακὸς ναυάρχος, συνοδεύμενος ὅπῃ τοῦ ἀπασπαστοῦ τὸν ἀνήλθεν ἐπὶ τὴν Ἀνάτορα καὶ παρανοσθητὴ ἐνόπλιον τοῦ Βασιλέως. Ἡ ἀπόρριψις τοῦ ναυάρχου παρὰ τῷ Βασιλεῖ διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν.

«ΑἰΩΩΩΩ» Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Α' καὶ Β' τῶν ἐτῶν 1896 καὶ 1899, περιέχον ἑλῆν ἱστορίαν, ἡθρογραφίαν, περιγραφὰς, παροιμίας κτλ. Ἀρχικὴ ἀξία φρ. 5, παρέχεται νῦν εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φωνῆς» ἀπὸ φρ. 3, διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς φρ. 4.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Τὴν 11ην π. μ. τῆς Κυριακῆς ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνακτορὰ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ράλλης, γενόμενος ἀμέσως δεκτὸς εἰς ἀπόρριψιν παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ὁ Βασιλεὺς ἀνεκίνησε πρῶτον εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν τὰς ἐνεργείας του παρὰ τὰς ἐξωτερικαῖς Ἀδελφείας, τὰς ὁποίας ἐπεσκέψθη, δι' ὅλα τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ἤκουσε δὲ κατόπιν τὸν κ. Πρωθυπουργόν ἀφῆρηθέντα τὰ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας. Ἐκείνῳ ὅμως, τὸ ὅποιν ἔκαμιν ἰδιαίτερον ἐντύπωσιν καὶ τὸ ὅποιν ὁ κ. Ράλλης ἀφῆρηθη εἰς στενὴν κύκλον φίλων του εἶνε, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν ἀπόριον του διότι ὁ κ. Λαμιάς ἐξήρκεσεν ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκείνον τὸν ὅποιν ὁ ἴδιος ἄλλοτε κατεψήφισεν, ἔχον ἀρχὰς ἐντελὲς ἀντιθέτους πρὸς τὸ κόμμα, ἐξ οὗ προέρχεται ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ὁ Βασιλεὺς ἐπίσης ἐπέκρινε τὸν κ. Μποφιδίον, ὁ ὅποιν, ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἐπεσκέψθη τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ἐξελέγη ἑφθόρως τῆς Βουλῆς ὁ κ. Καρποπόπουλος προσθέσας μάλιστα: — Ὡςτε ἔχουμεν καὶ ἐπαναστατικὰ κινήματα.

Ἡ συνομιλία τοῦ Βασιλέως μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περατῆθη μέχρι τῆς 1 καὶ 20' π. μ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκ τῶν Ἀνακτόρων κατηνύθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μαυρομυλάκη, εἰς ἣν συνῆλθον τὴν 6ην π. μ. κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅλοι οἱ κυβερνητικοὶ βουλευταί. Τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ράλλης, ὅστις εἶπε τὰ ἐξῆς εἰς τοὺς φίλους του:

— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνερχασί μου μετὰ τὴν Α. Μεγαλειότητα πρῶτος ὁ Βασιλεὺς μοι ἐξέθηκε τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῶν τεσσάρων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν, τὰς ὁποίας ἐπεσκέψθη, ἐγὼ δὲ τῷ ὁμίλῳ καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, περὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων καὶ τέλος περὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ζητήματος. Εἶπον εἰς τὸν Ἀνακτορ, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ἐνίκησεν ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν δευτέραν ὅμως συναρτίσθησαν αἱ διαφοροὶ ὁμάδες τῆς Ἀντιπολιτευσεως καὶ οὕτως ἡ Κυβέρνησις ἠττήθη ἀπώλεσε συνεπῶς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡμετέροισιν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὸ Σπέρμα τὴν παρατίθειν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν ἀπόριον του, διότι ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς μεταλλαγῆς, μοι εἶπε δὲ, ὅτι οἱ λόγοι, οὕτως ἐπέρχον αὐτὴν, βεβάζει δὲ ἵσαν λόγον γενικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ λόγον προσωπικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπέπεσε νὰ τεθῶν κατὰ μέρος.

Μετὰ τὴν ἀπῆλπον (εἶπεν ὁ Βασιλεὺς) ἰδιαίτερος, ὅτι ἡ πρῶτος τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ πορῶνται εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἐν τῷ ρωμικῷ ζήτηματι, πολιτικῶν τὴν ὅποιν ἐγκρίνει καὶ ἐπιδοκιμαζῶ, ὑπεστηρίζω δὲ καὶ εἰς τὰς εὐρωπαϊ

πλειοψηφίαν κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, κατόπιν δ' εὐθεταίως ἀπέκρινε συνασπισμοῦ τῶν διαφόρων ὁμάδων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Περὶ τὴν 4ην ὥραν ὁ κ. Θεοτόκης ἔλαβε γνῶσιν τῆς διαψεύσεως ταύτης, ὅτε ἦσαν συγκεντρωμένοι ἀρκετοὶ βουλευταὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ὁ κ. Θεοτόκης εἶπεν ὅτι, προτοῦ εἰσελθῆναι εἰς τὴν οὐσίαν τῶν περιεχομένων τῆς διαψεύσεως ἔχει ἀνάγκη νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι αὕτη προέρχεται ἐξ ὑπευθύνου πηγῆς, διότι εἶνε ἐνδεχόμενον αὐριον ἢ διευθύνει τῆς ἐφημερίδος νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς διαψεύσεως καὶ τότε οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν. Τότε ὁ κ. Ράλλης ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἀπέστειλεν εἰς τὴν «Ἑστίαν» συμπληρωματικὴν δῆλωσιν.

Ὁ κ. Θεοτόκης, ὅταν ἔλαβε γνῶσιν καὶ τῆς νέας ταύτης βεβαιώσεως, ὅτι ἡ πρώτη διάψευσις προήρχετο ἐξ αὐτοῦ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶπεν ὅτι θεωρεῖ ταύτην ἐπαρκῆ, διότι ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν σταφιδικὴν σύμβασιν ὁ ἔπαινος τοῦ Βασιλέως ἀφορᾷ ὅλην τὴν Βουλὴν, ἥτις ὁμοφώνως ἐψήφισε ταύτην, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1906 οὗτος δὲν εἰσήχθη εἰσέτι εἰς τὴν Βουλὴν, προσέθηκε δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ συνεχίσει τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐὰν ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἀφῇ πραγματικῶς περὶ σκευμ 4 εκατομμυρίων.

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης ἐκλήθη νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁ κ. Θεοτόκης ἀδιαθετῶν ὅμως παρεκάλεισεν ὅπως ἀναβληθῇ διὰ τὴν 11 π. μ. τῆς Τετάρτης ἢ ἐνῶπιον τοῦ Βασιλέως ἐμφάνισις του. Πράγματι τὴν Τετάρτην ἀνελθὼν καὶ γενόμενος δεκτὸς παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ἀνέλαβε τὸν σχηματισμὸν τοῦ νέου Ὑπουργείου.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς: Γ. Θεοτόκης, πρωθυπουργός, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, Α. Σιμόπουλος, Οἰκονομικῶν, Καλογερόπουλος Ἑσωτερικῶν, Α. Σκουζές, Ἐξωτερικῶν, βουλευτὴς Ἀττικῆς, πολλάκις χρηματίσας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, γινώσκων ἅπαντα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ εὐστόχως συνηγορήσας ἐσχάτως ἐν Εὐρώπῃ, Δ. Βοκοτόπουλος Δικαιοσύνης, βουλευτὴς Σύρου, διακριθεὶς ἐν τῇ Βουλῇ ὡς ρήτωρ καὶ μετὰ δεξιότητος χειριζόμενος τὰ ζητήματα, Α. Στεφανόπουλος, ἐπὶ τῆς Παιδείας, Κ. Τρικούπης Ναυτικῶν, καὶ γθὲς τὴν 11ην π. μ. ὥραν ὠρίσθη ἐνῶπιον τοῦ Βασιλέως, παρισταμένου καὶ τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ κ. Ράλλη. Ἡ Βουλὴ θὰ συνεδριάσῃ αὐριον Σάββατον καὶ θὰ διακοπῶσιν αἱ συνεδριάσεις ἐπαναλαμβάνόμεναι μετὰ τὰς ἐορτὰς ὅτε ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἄλλα συναφῆ νομοσχέδια, ὡς τὸ περὶ εὐρείας περιφερείας, ἀποκλεισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ συστάσεως δύο νέων ὑπουργείων.

Ὁ Ἀθηναῖκός τύπος σφόδρα κατέκρινε τὸν κ. Ράλλην διότι ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς φίλους του τὴν μετὰ τοῦ βασιλέως ἐμπιστευτικὴν συνδιάλεξιν καὶ ἠαγκάσθη ὁ κ. Θεοτόκης, ἐνεκα' αὐτοῦ, ν' ἀρνηθῇ ἐν ἀρχῇ τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου.

Ἐκκλησίαι πρὸς τὸν ἐλληνικὸν ἔθνος ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν βουλευτῶν, πρῶν ὑπουργῶν, δημοσιογράφων καὶ ἄλλων πολιτῶν διὰ τῆς ὁποίας γίνεται γνωστὸν, ὅτι συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις πολιτικὸς σύλλογος, ὅστις συγκεντρῶν ἅπαντας τοὺς ὁμόφρονες συλλόγους καὶ πολίτας εἰς κοινὴν ἐνέργειαν, σκοπὸν ἔχει τὴν βελτίωσιν ἐν γένει τῶν κοινῶν διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι συντάγματος κατὰ τὰς διατάξεις ὅσας ἡ κοινὴ πεῖρα ὑποδεικνύει ὡς ἀναθεωρητέας. Διὰ τῆς ἐκκλήσεως ταύτης ἐπιδιώκεται ἐν γένει ἡ σύγκλησις ἐθνικοῦ συνελεύσεως πρὸς ἀναθεώρησιν ὁρισμένων διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ ἰδίᾳ τῶν ἰδρυστικῶν καὶ σώματος προπαρασκευαστικοῦ τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἄσκοπος ἡ ἐκκλησίαι αὕτη πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρύψωμεν, ὅτι αἱ τοῦ τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἶνε οἱ πλεῖστοι τῶν ὑπογεγραμμένων τὴν ἐκκλησίαν ταύτην πρῶν ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν. Ἐφ' ὅσον οἱ κύριοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ διαμοιράζουσι εἰς τοὺς φίλους τῶν τὰ ρουσφέτια τὸ Σύνταγμα καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ λειτουργοῦσι καλῶς ἐκπύκτοντες ὅμως τῆς ἐξουσίας ἀνοίγουν τὰ μάτια τῶν καὶ διαβλέπουσιν, ὅτι τὸ Κράτος βραίνει εἰς ἄλθερον. Ἐν τούτοις αὐτοὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ αἱτίαι τῆς καταστάσεως ταύτης. Αὐτοὶ ὅτε διεχειρίζοντο τὴν ἐξουσίαν ἠδύνατο, ἐὰν ἤθελον νὰ εἴπωσιν ἄλτ, δὲν δυνάμεθα ἐπὶ πλέον νὰ ἐξακολουθήσωμεν βαδίζοντες ἐπὶ τῆς σκοτεινῆς ὁδοῦ. Ἀφοῦ ὅμως τότε δὲν τὸ ἐπραξάν δὲν εἶνε καὶ πάλιν δυσάρεστον, ὅτι προσέρχονται ἐνῶπιον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ὁμολογοῦσι τὸ ἁμάρτημά του, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἔθεσαν τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἀπλῶς, ὅπως φιγουράρῃ κάτωθι τῆς ἐκκλήσεως, εἶνε πλέον καιρὸς νὰ σκεφθῶμεν πάντες οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων, διότι ἔθος ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε τὰ μὲν κακῶς γινόμενα νὰ ἀποδίδωμεν τὸν Βασιλέα πάντοτε, χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν οὐδὲ πολλοσημῶριον τῆς εὐθύνης. Βαίνουσι τὰ ἐθνικὰ πράγματα κακῶς; πταίει ὁ Βασιλεὺς, βαίνουσι ταῦτα κατ' εὐχὴν, οὐχὶ ὁ Βασιλεὺς συνετέλεσεν ἀλλὰ ὁ δεῖνας. Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν λαμβάνει ἐνέργειαν μέρος, ὅπως θέσῃ ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν του. Αὐτὸ εἶνε τὸ γενικὸν παράπονον τῶν Ἑλλήνων. Μόλις ὅμως κινήθῃ ἡ βασιλικὴ χεὶρ τότε ἐξεγείρεται ἡ ἀγανάκτησις ὅλων τῶν πολιτευομένων, τότε καταπατεῖται τὸ Σύνταγμα καὶ αἱ ἐλευθερίαι τοῦ λαοῦ. Ἄς ἔλθῃ, λοιπόν, ἐθνικὴ συνέλευσις διὰ νὰ ἰδῶμεν κατὰ πόσον ἡ τύχη τοῦ ἔθνους θὰ μεταβληθῇ, ἂν ἀναθεωρηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος διὰ νὰ ἰδῶμεν ἐὰν αὗται μᾶς κωλύουν νὰ εἴμεθα πατριῶται, νὰ φροντίζωμεν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ ὑποβλάψωμεν εἰς ὑλικὰς θυσίας πρὸς διάσωσιν τῶν καταπατομένων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ἐνδέκατον πεζικὸν σύνταγμα μετετέθη ἐκ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν, ἐπειδὴ ὅμως ὑπετέθη, ὅτι ἡ μετάθεσις δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῇ, οἱ Τριπολίται συνεκρότησαν συλλαλητήριον καὶ ἐνέκλεισαν τὸν νομάρχην ἐντὸς τοῦ καταστήματος, ἀπειλοῦντες νὰ καταλύσωσι τὰς ἀρχάς, ὡς ἄλλοτε ὁ Παπαστάσινος τοῦ Πύργου. Εὐθὺς τὸ σύνταγμα μετετέθη καὶ εὐρίσκεται εἰς Τρίπολιν καὶ κατηνύσθησαν τὰ νεῦρα τῶν Τριπολιτῶν. Ἀλλὰ πάλιν ἐξηγέρθησαν οἱ Ναυπλιεῖς καὶ συνεκρότησαν συλλαλητήριον, ἐν ᾧ διεμαρτυρήθησαν. Τὰ ἄτοπα ταῦτα ἔδει νὰ ἀποφεύγῃ πᾶσα κυβερνήσις, διότι κατήντησε νὰ θεωρηθῇ ὡς ρουσφέτι ἡ μετάθεσις τῶν πραγμάτων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Ὁ στρατὸς πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἀνεπηρέαστος καὶ νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ στρατοῦ μόνον, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τὰς συμφερόντας ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐξετροχιάσθη παρὰ τὰ Μέγαρα ἡ ἐμπορικὴ ἀμαξοστοιχία Ἀθηνῶν-Πατρῶν. Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Χανιά περὶ τοὺς 80 Κρήτας ἐκ τῶν τελευταίως ἀφικθέντων. Ἡ ἀναχώρησις ἐγένετο δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως. Μεγάλῃ ζήτησις τῶν δια τὰ προσεχές ἔτος 1906 λαχείων τοῦ ἐθνικοῦ στόλου γίνεται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας τῶν ἐπαρχικῶν. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν Ἀχαρίσῃ ἐωρτάσθη μετὰ λαμπρότητος ἡ ἐορτὴ τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ ἐκεῖ σύνταγμα τοῦ ἰππικοῦ. Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ νῆφ' ἐψάλλῃ δοξολογία, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. ἐπισκόπου κ. Ἀμβροσίου, παρισταμένου τοῦ δημάρχου Ἀχαρίσσης καὶ τῶν δημάρχων τῶν περὶ τὴν πόλιν, τοῦ μουσικῆ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ ἐπίσκοπος ἐξηκολούθησεν ὑπὲρ τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου καὶ τῆς πρίγκηπισσης Ἀλίκης. Εἶτα αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ μετεβήσαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ συνεχάρησαν τὸν πρίγκηπα ὁ

δημάρχος μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσελθόντες ἐνεχείρισαν αὐτῷ δίσκον ἀργυροῦν, 24 ζάρφια ἐπίσης ἀργυρὰ καὶ μίαν ζώνην διὰ τὴν πρίγκηπισσα. — Εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας, ὡς ἀνηγγέλθη, θὰ συμμετάσχουν οἱ Σουηδοὶ ἀγωνισταὶ ὅσον τὸ δυνατόν ζωηρότερον καὶ πολυαριθμότεροι. Διὰ τὴν γεννησομένην δὲ ἐν Πειραιεὶ ἐνετικὴν ἐορτὴν θὰ δαπανηθῶσιν 60 χιλ. δρ. — Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἔχει ἀποφασίσει ἐν συνανοήσει μετ' ἄλλων κεφαλαιούχων νὰ ἀναλάβῃ καὶ φέρῃ εἰς πέρας τὸ πρὸ πολλοῦ μελετώμενον ἔργον τῆς μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων Στυμφαλίας εἰς Ἀθήνας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΣ 5 Δεκεμβρίου. — Ἡ Κυβέρνησις ὅπως λύσῃ τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ ἐκ νέου εἰς μέτρα ἀνασταλτικά. Δωδεκάς ἐφημερίδων ἐπαύθησαν. Ἀπειροὶ συλλήψεις ἐνεργήθησαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 5 Δεκεμβρίου. — Ἐπίσημοι πληροφωρίαι βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ κατάσταση ἐν Ρωσσίᾳ ἐπεκτείνεται εἰς τρόπον οὐκ ἐπιθυμητόν. Αἱ πόλεις Ρίγα, Μίλτου καὶ Τουκούμ ἐπίσης ὅλη ἡ χώρα μετὰ τῆς Κρινστδούργης καὶ Κορβὸν καίονται. Οἱ ἐπαναστάται εἶνε κύριοι τῆς Λιβονίας καὶ τῆς Κουρλάνδης. Τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ, ὅστις εὐρίσκεται εἰς ταῦτα τὰ διαμερίσματα ἠδελφώθη μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ἡ κατάστασις κρίνεται ὡς ἐκτάκτως σοβαρά.

ΡΩΜΗ Τρίτη 6 Δεκεμβρίου. — Ἡ τελευταία πρὸς τὴν Πύλιν ἀπάντησις τῶν πρεσβευτῶν τῶν Δυνάμεων ἐπεδόθη τὸ Σάββατον. Δι' αὐτῆς ἀνακοινούται ἡ πλήρης συμφωνία μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ἐν Μακεδονίᾳ μὲ μόνον τὴν ἐπιφύλαξιν ὅπως ἐν περιπτώσει διαφωνίας μετὰ τῶν ξένων ἐλεγκτῶν καὶ τοῦ Χιλιμὶ πασά ἀπευθύνεται μὲν ὁ τελευταῖος πρὸς τὴν Πύλιν οἱ δὲ πρῶτοι πρὸς τοὺς οἰκείους ἑκαστος πρεσβευτάς.

Ὡς πρὸς τὴν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τῆς Πύλης ἀξίωσιν περὶ αὐξήσεως τῶν τελωνιακῶν τελῶν εἰσαγωγῆς κατὰ τρία τοῖς ἑκατόν ἐπὶ πλέον πρὸς κάλυψιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ στρατοῦ, οἱ πρεσβευταὶ ἐπεφύλαχθησαν νὰ ζητήσουν τὴν γνώμην τῶν Κυβερνησέων τῶν ἐνεκεν τῆς πολυπλόκου φύσεως τοῦ ζητήματος. Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως οἱ πρεσβευταὶ ὑπέγραψαν μετὰ τοῦ Τεφίκ-πασά τὸ σχετικὸν πρακτικόν.

ΚΩΝΙΝΟΛΙΣ, 6 Δεκεμβρίου. — Τὸ Κακούργιο-δικεῖον κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν Βέλγον ὑπὸκκοον Ζόρις καὶ τέσσαρας ἄλλους ἀρμενίους συνενόχους του διὰ τὴν ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου ἀπόπειραν κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ προσκυνήματος. Δέκα ἔξ ἄλλοι κατηγορούμενοι κατεδικάσθησαν ἐρήμην εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννιναν ὁ κ. Ἀλέξ. Τσοπουρίδης.

Ἀφίκετο ἐκ Μίτ-Γαμρ τῆς Αἰγύπτου ὁ κ. Σωτῆρ. Σταυρίδης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σοποτσέλιον τοῦ Ζαγορίου ἐκ Ρωμουνίας οἱ κ. κ. Ἀχ. Πεκλαρίδης καὶ Λεων. Λαυράκης καὶ ἀναχωροῦσιν εἰς Τσαρπλανά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Β. Κων)πολιν. — Κων. Γκαζή Χανία. — Γ. Ἀπ. Ἰωάννιναν. — Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαρίστοι. — Σ. Π. Γενεύην. — Ὁσάτως. Δωδὼν ἡ ἀπεσταλὴν ἰδίαν. — Κ. Στ. Πάτρας. — Ἀποστέλλομεν καὶ σὰς γράμματα. — Κύριοι ἀδελφοί Ν. Ράπτη εἰς Τριπολίταν (Ρωμουνίας) παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς ἐμβάσῃτε τὴν συνδρομὴν σας. — Κύριε Δ. Περιστέρη ἱατρός εἰς Μονοβὰ (Αἰγίου). Τὸ φύλλον σας ἔρχεται τακτικὰ καὶ παρακαλεῖσθε νὰ ἐμβάσῃτε τὴν συνδρομὴν σας. — Σ. Μπ. Ζαγυρῶν ἐλήφθη

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» εἶνε τὸ μόνον δημοσιογραφικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετησίου ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ ἐξέταξι καὶ ἅπαντα τὰ ἄλλα ἐθνικὰ ζητήματα, ὡς καὶ τὸ Μακεδονικόν, μετὰ μετριοπαθείας καὶ κατὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Συνεχίζουσα μετὰ τοῦ αὐτοῦ σθένους τὰς ἀγωνίας αὐτῆς, δέχεται συνδρομητὰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ συντρέξωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι ν' ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγγαν.